Som solskin over mark og hav

Tekst: Jens Rosendal
Musik: Per Warming, Christian Dyrst

Som solskin over mark og hav
som forårsblæst og gyldent rav
var hvad du var og bragte.
Alt godt blev til. Jeg så min vej
var den, der skulle gå´s med dig
så langt som livet rakte.

Den fylde hjertet råber på
blev ved et under til at nå
og ingen kan forklare.
Som nåde dykker den herned
og fylder tid med evighed
så den vil altid vare.

Det følgeskab blev lykke her
hver dag var livet livet værd
og uden vej tilbage,
men prisen er så kæmpestor
for kærlighed på denne jord
dog aldrig skal jeg klage.

Når gode dage er forbi
og døden lukker døren i
kan vi slet intet gøre.
Og græder vi ved nat og dag
det ændrer intet ved den sag
som ingen mand kan føre.

Det ved jeg så, at hvad jeg så
og aldrig rigtigt kan forstå
er livets bedste gåde.
Den åbner det vi drømmer om
og svinder større end den kom
men bliver her som en nåde.

Som skaber lys om hav og land
der rammer hver en lille mand
og tænder puls og glæde.
I lyst og nød det vokser til
og synger om hvad livet vil
hver dag vi er til stede.